

ПОБЕРЕЖНИЙ Р.О., канд. екон. наук, ст. викл. каф. ОПтаУП
НТУ «ХПІ»

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА: ЗАГАЛЬНІ РИСИ

Зважаючи на сучасні тенденції розвитку світової економіки, стає очевидним що сучасні національні підприємства потребують залучення інноваційних чинників для функціонування та подальшого розвитку. «Упровадження інновацій справедливо розглядається як єдиний засіб підвищення конкурентоспроможності продукції, підтримки високих темпів розвитку й рівня прибутковості. Тому підприємства, переборюючи економічні труднощі, самотужки здійснюють розробки в сфері продуктових та технологічних інновацій» [1, с. 103].

В науковій літературі існує багато визначень поняття

«інноваційна діяльність підприємства», проте в нашому дослідженні пропонуємо використовувати запропоноване Л.М. Гнущак-Єфименко та О.В. Гуменною визначення, а саме: «інноваційна діяльність підприємства – це діяльність колективу, спрямована на забезпечення доведення науково-технічних ідей, винаходів (новацій) до результату, придатного до практичного застосування та реалізації їх на ринку з метою задоволення потреб суспільства в конкурентоспроможних товарах і послугах» [2, с. 56].

Відповідно до Закону України Про інноваційну діяльність [3, ст. 4] об'єктами інноваційної діяльності є :

- 1) інноваційні програми і проекти;
- 2) нові знання та інтелектуальні продукти;
- 3) виробниче обладнання та процеси;
- 4) інфраструктура виробництва і підприємництва;
- 5) організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру і якість виробництва і (або) соціальної сфери;
- 6) сировинні ресурси, засоби їх видобування і переробки;
- 7) товарна продукція;
- 8) механізми формування споживчого ринку і збуту товарної продукції.

Відповідно до ст. 3 Закону України Про інвестиційну діяльність [4], інноваційна діяльність є одною з форм інвестиційної діяльності та здійснюється з метою впровадження досягнень науково-технічного прогресу у виробництво і соціальну сферу, що включає:

- 1) випуск і розповсюдження принципово нових видів техніки і технології;
- 2) прогресивні міжгалузеві структурні зрушення;
- 3) реалізацію довгострокових науково-технічних програм з великими строками окупності витрат;
- 4) фінансування фундаментальних досліджень для здійснення якісних змін у стані продуктивних сил;
- 5) розробку і впровадження нової, ресурсозберігаючої технології, призначеної для поліпшення соціального і екологічного становища.

Кожне національне підприємство може бути віднесено до інноваційного підприємства або бути суб'єктом інноваційної

діяльності, якщо воно проводить інноваційну діяльність (до якої відносять діяльність, спрямовану на використання та комерціалізацію результатів наукових досліджень та розробок та яка зумовлює випуск на ринок нових конкурентоздатних товарів та послуг), залучають майнові та інтелектуальні цінності, вкладають власні чи запозичені кошти в реалізацію в Україні інноваційних проектів. При цьому обсяг інноваційних продуктів, продукції чи послуг в грошовому вимірі, які розробляє, виробляє та реалізує підприємство перевищує 70 відсотків загального обсягу своєї продукції або послуг.

Список літератури: 1. Управління інноваційним розвитком підприємства : монографія / [В.Г.Федоренко та ін.] ; за заг. ред. В.Г.Федоренко, Л.І.Федулової. – К. : ТОВ «ДКС центр». – 2014. – 346 с. 2. Гнущак-Єфіменко Л.М. Інноваційний розвиток підприємств : навч. посібник / Л.М.Гнущак-Єфіменко, О.В.Гуменна. – Київ. : НАУКМА. – 2015.– 280 с. 3. Закон України Про інноваційну діяльність від 04.07.2002 № 40-IV [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.kr-admin.gov.ua/start.php?q=Yurposlugi/Ua/Investicii/9.html>. 4. Закон України Про інвестиційну діяльність від 18.09.1991№ 1560-XII [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1560-12/ed20100723>.